

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18Csp/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416211816
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4416211816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom JUDr. Petrom Rajňákom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154 , právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8 Bratislava, proti žalovanému: P. O., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX/X, A. N., štátny občan SR, o zaplatenie 1892,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti zaplatenie sumy 40,-eur **z a s t a v u j e .**

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.Právny predchodca žalobcu sa cestou svojho právneho zástupcu žalobou doručenou na súd dňa 13.07.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 1892,55 eur s príslušenstvom a trovy konania.

2.Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 27.09.2010 zmluvu o pôžičke evidovanú pod číslom 7079685 na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 5640 eur. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 94 eur, Do dňa podania žaloby žalovaná uhradila sumu 3157 eur. V súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve právny predchodca žalobcu dňa 20.07.2013 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok jednorázovo. Žalovaná však dlžné splátky neuhradila. Právny zástupca žalobcu uviedol, že ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť žalobcovi sumu 5000,37 eur. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky vo výške 49,18 eur.

3.Podaním doručeným na súd dňa 28.11.2016 požiadal žalobca o zmenu sporovej strany - žalobcu preto, že zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalobcovi postúpená na žalobcu. Súd návrhu na zmenu účastníka konania vyhovel uznesením č.k.: 18Csp 8/2016 zo dňa 04.01.2017.

4Podaním doručeným na súd dňa 05.02.2018 zobral právny zástupca žalobu v časti zaplatenia sumy 40,00 eur s príslušenstvom späť. Poukázal pri tom na právny názor Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 C-42/205 v právnej veci Home Credit c/a Bíróová (bez toho , aby poukázal na konkrétnu časť uvedeného rozsudku) a uviedol, že sú ním súdy Slovenskej republiky viazané. Svoju neprítomnosť na pojednávaní , ktoré súd vo veci nariadil ospravedlnil.

5. Súd doručil žalovanej žalobu dňa 26.10.2017 a vyzval ju , aby sa k žalobe v súlade s § 167 ods.2 C.s.p. vyjadrila v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala. Súdom nariadeného pojednávania sa nezúčastnila , svoju neprítomnosť ospravedlnila a uviedla, že rozhodnutie vo veci ponecháva na súd.

6.Súd vykonal dokazovanie zmluvou o poskytnutí pôžičky číslo 7079685 , predžalobnou upomienkou , prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky, nahliadnutím do internetového portálu Národnej banky Slovenska, ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7.Zo zmluvy o pôžičke číslo 7079685 zo dňa 27.09.2010 mal súd preukázané , že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 27.09.2010 zmluvu o pôžičke, celková suma pôžičky bola dohodnutá na 5640 eur, schválená výška pôžičky bola vo výške 3.000,- eur , výška splátky bola dohodnutá sumou 94 eur , počet splátok mal byť 60, RPMN bola určená vo výške 32,31 % a ročná úroková sadzba vo výške 32,31% , konečná splatnosť úveru bola uvedená ako 09.2015.

V zmluve o pôžičke absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) a to údaj o termínoch splátok istiny , úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky.

8.Z predžalobnej upomienky zo dňa 20.07.2013 mal súd preukázané , že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu celej istiny vo výške 3045,60 eur do troch dní odo dňa doručenia výzvy.

9.Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané , že žalovaná zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu 3.157,- eur.

10.Zo oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016 mal súd preukázané , že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej vo výške 2174,81 eur žalobcovi.

11.Podľa internetovej stránky Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk) , časť finančné inštitúcie, banky, štatistické údaje, úvery, mal súd preukázané, že v septembri 2010, teda v čase uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola ročná percentuálna miera nákladov pre spotrebiteľské úvery v priemere 15,7310 %

12.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14.Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15.Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19.Podľa §1 ods.2 prvá veta zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení (zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) Spotrebiteľskom úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20.Podľa §1 ods.3 písm. f/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75.000 eur.

21.Podľa § 9 ods.1 písm. l/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia

22.Podľa §11 ods.1 písm. b/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

23.Podľa §11 ods.1 písm. d/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24.Podľa §24 ods.1 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2 ods.1 druhej vety, §2,3,4,6, §7 ods.1,2, 15 až 17 , §8,8a,§9ods.1, ods.2 písm.a/ až z, ods.9 až 11, §11,12,14.16,17,19, §20 ods.2 až 8 §23 a 25.

25.Podľa §25f ods.6 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení , zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 31.03.2015 sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené podľa predpisu účinného od 01.apríla 2015.

26.Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému

27.Podľa § 524 ods.2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28.Podľa § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29.Podľa § 145 ods.2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví, O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 259 C.s.p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

31.Podľa § 290 C.s.p spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Podľa § 470 ods.1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

33.Súd je toho názoru, že zmluva o poskytnutí pôžičky uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je uvedené v § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

34.Právny názor žalobcu, že súdy Slovenskej republiky sú viazané rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 C-42/205 v právnej veci Home Credit c/a Bíróová (bez toho, aby poukázal na konkrétnu časť uvedeného rozsudku) je potrebné skúmať z pohľadu konfliktu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") a vnútroštátneho práva, teda zákona číslo 129/2010 v platnom znení.

35.Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne súdy v prvom rade skúmať, či môžu smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice a teda eurokonformný výklad zákon však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. (In:Prečo rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov, Mgr. Anton Pavúk, zverejnené na www.najpravo.sk dňa 21.12.2016)

36.Priame aplikovanie smernice na uvedený prípad, teda na spotrebiteľský spor medzi žalobcom a žalovanou možný nie je. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C 42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Takýto právny názor vyslovil aj Krajský súd Prešov v rozsudku 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016.

37.Na uvedený prípad nie je podľa názoru súdu možné aplikovať ani nepriamy účinok smernice. Vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny (nejedná sa totiž o priamy účinok), ale je obmedzený rozsahom a medzami (Van Colson, C-14/83, rozsudok zo dňa 10.4.1984).

38.Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci Adeneler, C-212/04, Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, keď uviedol, že "povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47)". Obdobne sa v tejto veci vyjadruje tiež rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Impact, C-268/06, z 15. apríla 2008, body 95, 100, 103 a ďalšie rozsudky Súdneho dvora EÚ.

39.Vzhľadom na explicitné znenie Zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po Rozsudku C42-15 vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova "zlomili" vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom, takýto postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem." In:Prečo rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov, Mgr. Anton Pavúk, zverejnené na www.najpravo.sk dňa 21.12.2016) - s týmto právnym názorom sa súd pri rozhodovaní v uvedenej veci plne stotožňuje.

40.Zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje správne uvedenú ročnú priemernú mieru nákladov tak, ako to predpokladá zákon č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. V zmluve je uvedená ročná priemerná miera nákladov vo výške 31,99 %, podľa údajov Národnej banky Slovenska bola v období máj 2012, teda v čase, keď bola zmluva uzavretá ročná priemerná miera nákladov vo výške 16,2960%. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky.

Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani presne uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená dikcia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd takisto nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

41. Zmluva o pôžičke navyše neobsahuje presne určenú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia tak, ako to predpokladá zákon číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení. Výška splátky úveru je uvedená v zmluve len jednou sumou z ktorej údaje uvedené v § 9 ods.1 písm. l/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení nevyplývajú.

42. Navyše, celá zmluva je písaná drobným, takmer nečitateľným písmom - snahou právneho predchodcu žalobcu nebolo podľa názoru súdu uzavrieť rovnovážny a spravodlivý zmluvný vzťah, ale jednotlivé ustanovenia zmluvy uviesť tak, aby boli pre žalovanú - teda spotrebiteľa - nezrozumiteľné, takýto postup právneho predchodcu žalobcu nie je v súlade s dobrými mravmi.

43. Z vyššie uvedených dôvodov (neboli určené termíny splátok, splátky neboli členené na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, miera RPMN bola určená v neprospech spotrebiteľa a zmluva o pôžičke bola v rozpore s dobrými mravmi) súd považoval zmluvu o poskytnutí pôžičky uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za bezúročnú a bez poplatkov.

44. V časti, v ktorej zobrať žalobca žalobu späť súd konanie zastavil.

45. Preto, že súd považoval zmluvu o poskytnutí pôžičky za bezúročnú a bez poplatkov, a preto, že podľa tvrdenia žalobcu a aj podľa prehľadu splátok žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu viac, ako si požičala (schválená výška pôžičky 3.000,- eur, zaplatených 3157,00 eur) vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

46. O trovách konania súd rozhodol v súlade s §255 ods. 1 s prihliadnutím na § 262 ods. l C.s.p. Žalovaná mala v konaní plný úspech, žiadne trovy konania jej podľa názoru súdu nevznikli, súd jej preto nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).